

hele store Almindelighed her i Landet efterhaanden med større og større Tillid og større og større Lyft arbejder og tjener i Grundlovens Tjeneste, og jeg troer, at vi kunne være sikre paa, at vi arbeide bedst, selv i Grundlovens Tjeneste, naar vi gjøre smaa og langsomme Skridt fremad og holde igjen, hvor det ikke er nødvendigt at udbrede disse bevægende Ideer i en meer eller mindre foruroligende Grad, foruroligende, ikke for mig, thi jeg frygter det decideret ikke, men for en Mængde af vore Medborgere. Ja, Emnet er saa rigt, at der kunde være Meget at sige derom, men for Die-blikket troer jeg at kunne indskrænke mig hertil.

R. Wedersen: Thinget vil see, at jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 1, der gaaer ud paa, at Ordene „dog indtil videre“ skulle udgaae, hvilket Forslag allerede er omtalt af den ærede Ordfører, som har været af den Mening, at det i sig selv Intet havde at bethyde, om disse Ord stode der eller ikke, men allerede det mener jeg kan være en Spore til at give Forslaget sin Stemme. Det har imidlertid forekommet mig, hvad jeg veed har været Tilfældet med Mange, at disse Ord mulig kunde faae en stor Betydning. Da man seer, at mange Ting blive afgjorte administrativt, som man ikke skulde troe kunde blive det, har der, idetmindste i een af de Kredse, hvorefter her er Tale, herflet en ikke ringe Frygt for, at ogsaa dette Forhold ad den Vej kunde blive ordnet saaledes, at Kredse blev sammensmeltede til een; men skulde der ved dette Forslag ikke opnaaes Andet end en bestemt Udtalelse herfra om, at en saadan Sammensmeltning kun kan stee ved Lov, da var der allerede efter min Mening vundet Meget. Jeg kan imidlertid ikke, paa Grund af den ærede Ordførers Udtalelse, finde mig foranlediget til at tage mit Forslag tilbage, naar der ikke fra den høitærede Indenrigsminister fremkommer en Udtalelse, som gaaer ud paa, at disse Ord „intil videre“ ikke kunne bethyde, at denne Sammensmeltning mulig kan stee administrativt istedetfor ved Lov. Da der ikke her foreligger noget Forslag til en Sammensmeltning af de to Amtsrådskredse, der findes indenfor det ene Amt, skal jeg ikke gaae ind paa at omtale den Forskjellighed, der

gjør en Adskillelse nødvendig, men kun anbefale at stemme for det af mig stillede Forslag, forsaavidt der ikke kommer en bestemt Udtalelse fra den paagjældende Minister om, at de paagjældende Ord ikke kunne forstaaes saaledes, at Sammensmeltningen af Amtsrådskredse kan stee administrativt uden at behøve Lovsform.

Brun: Det ærede Thing vil erindre af Betænkningen, der blev afgiven forrige Aar, at jeg dengang udgjorde et Mindretal alene, idet jeg nemlig af forskjellige Grunde, der blev anførte i Betænkningen, ikke kunde tilraade Thinget at vedtage Loven, hverken som den høitærede Indenrigsminister havde forelagt den, eller saaledes, som den forelaa med de af Udvalget foreslaaede Endringer. Min Stilling var for mig i denne Henseende meget utilfredsstillende; det blot at udtale, at man ikke kan tilraade en saadan Lovs Vedtagelse, eller at man maa fraraade samme, er ikke heldigt. Man bør i saa Tilfælde komme med andre Forslag, men Forholdene vare saaledes, at det var mig umuligt dengang; Tidens Korthed tillod mig det ikke, og jeg maatte saaledes indskrænke mig til den Udtalelse, som forelaa i Betænkningen. Forholdene ere nu forandrede; en heel Deel af de Betænkneligheder, som jeg nærede, ere fjernede, idet Lovforslaget ligger for i en heel forandret Skikkelse, og de fleste af de Ting, som dengang vare mig meget mod, ere blevne fjernede. Der er egentlig talt af disse kun et enkelt Punkt, som er tilbage, navnlig i Regnskabsvæsenet, men det vil man komme til senere. Jeg har saaledes kunnet tiltræde Lovudkastet, som det nu foreligger med de Forandringer, som af Udvalgets Fleertal ere tilføiede. Naar jeg nu gaaer over til at omtale de enkelte Paragrafer, vil man for det Første see, at jeg tilligemed to andre Rigsdagsmænd har stillet et Forslag til § 2, som gaaer ud paa, at Affattelse og Fremlæggelse af Valgbarhedslisten skulde falde bort. Grundene til dette Forslag ere allerede forklarede af den ærede Ordfører i Udvalget, og da han har optaget det i det af ham stillede Forslag til § 2 med en saadan Tilføining og Forandring, at det har faaet en langt fyldigere Skikkelse end den, jeg havde givet det, kan jeg for mit Vedkommende fra-